

Ένας γενναίωρος κλέφτης

/ Πεμπτούσία

Image not found or type unknown

- Γαβ, γουβ, γαβ, γουβ... Γαβ, γαβ, γαβ, φύγε από τον τοίχο μας.

Ο ασπρόμαυρος σκύλος του εξοχικού σπιτιού δε σταματούσε να γαβγίζει και να τρέχει πέρα δώθε τον μαντρότοιχο που τον σκέπαζε ο κισσός.

- Τιρ, τιρ, τι, τιτι... τι τον έπιασε νυχτιάτικα;

Τα μικρά σπουργιτάκια, που είχαν φωλιάσει στην κουφάλα του γέρικου πεύκου της αυλής, έβγαλαν τα κεφαλάκια τους παραξενεμένα κι αναρωτιόντουσαν.

- Τορ, τορ, τι, ένας κλέφτης είναι σκαρφαλωμένος στον μαντρότοιχο!

Το πιο μεγάλο σπουργίτι της παρέας κουνούσε το ράμφος του πάνω κάτω, ενώ τα

φτεράκια του είχαν σηκωθεί από την ανατριχίλα... Μα κι ο σκύλος δεν έπαυε, αλλά έδειχνε και τα δόντια του απειλητικά μουγκρίζοντας...

- Σζς, σώπα καλό σκυλάκι... είμαι φίλος του αφεντικού σου... σώπα... εσύ είσαι ο καλύτερος σκύλος της γειτονιάς... Σζς!

Μα ο σκύλος μας δεν έπαυε και οι άσπρες βούλες του κορμιού του πηγαينوέρχονταν στο σκοτάδι και του ζάλιζαν τα μάτια!

«Θα σηκώσει τη γειτονιά στο πόδι και τότε πάνε τα σχέδια για τα λεφτά του αφεντικού του», σκέφτηκε ο κλέφτης κι αμέσως έχωσε το χέρι του μέσα στη σακούλα που κουβαλούσε μαζί του.

- Φίλος του αφεντικού σου είμαι και τι σου έχω εδώ; Για σένα, το καλύτερο σκυλάκι της γειτονιάς...

Μπροστά στα πόδια του σκύλου πέταξε ο κλέφτης κάμποσα κομμάτια κρέας, για να τον καλοπιάσει.

- Είδες λιχουδιές που έχω για σένα καλό σκυλάκι; Σζς, πάψε να γαβγίζεις και θα σου δώσω όσο κρέας θες!

- Γαβ, γαβ, γαβ, τώρα είναι που δε θα σταματήσω. Φίλος του αφεντικού μου ε; Είσαι ψεύτης, αρχιψεύταρος, απ' την αρχή σε κατάλαβα... Γαβ, γαβ, γαβ... Μα τώρα που σε βλέπω και ανοιχτοχέρη, είμαι σίγουρος πως έχεις κακό σκοπό!

- Τι, τι ,τι, γάβγισε σκύλε όσο μπορείς, με την ησυχία σου! Δίκιο έχεις... **Τα γενναιόδωρα χέρια πολλές φορές κρύβουν κακή καρδιά...** Και μεις μαζί του πουλάκια μου... Τι, τι, τι...

Απόδοση: Δ.Σ.

Αφήγηση: Μαρία Σαββοπούλου

[Κάνε κλικ παρακάτω, για ν' ακούσεις τον μύθο](#)

%Myth_gennaiodvros%